

Publicerad 2006-03-22 20:29 av Blake

Sarkasm för mr. Ironi

Jag var ute och gick
På en vida promenad.
Fåglarna kvittrade
och snön smälte bort.
Plötsligt
tog trottoaren slut!
Och vart jag än gick
var det djupaste gyttjebad

(&/(/)=Q#)((¤#//&"¤)"¤=)"¤

Jag svor,
spottade
och hoppade och sparkade
på gatan

Sen slog det mig
och jag skrattade högt
och dök lyckligt från en asfalt-trampolin
ner i gyttjan
Och kysste vartenda sandkorn

(Varför?)

Jo, för att för en enda gångs skull
var det någon annan än mig själv
som kapade min egen framtid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blake med Poeter.se id #3056 innehar upphovsrätten